

Sygn. akt IX U 765/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania B. K. (B. K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 24 kwietnia 2017 r. nr (...)

1.zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony B. K. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...)

2.zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 765/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 kwietnia 2017r. organ rentowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu B. K. (K.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Ustalony bowiem obecnie przez organ rentowy wwpw z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wyniósł 226,87%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że w związku z brakiem dokumentacji zarobkowej z KWK (...) - J." Ruch Z. prosi o ustalenie brakujących wynagrodzeń przez biegłego sądowego. Na rozprawie w dniu 3.10.2017r. pełnomocnik ubezpieczonego zgłosił wniosek o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k.26v.a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że za lata kalendarzowe, za które nie można ustalić podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, tj. za rok 1963 i lata 1970 - 79, przyjął minimalne wynagrodzenia pracowników.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 28 maja 1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od stycznia 1982r. do grudnia 1984r. wyniósł 320,71% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 29.06.1990r.

Ubezpieczony(...) złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wprowadzonym ustawą z 05.03.2015r. (dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) - J." Ruch Z. w J. (wówczas KWK (...)) od 1 lutego 1971r. do 29 czerwca 1990r. na stanowisku górnika pod ziemią.

Ubezpieczony posiadał upoważnienia Okręgowego Urzędu Górniczego w R. z dnia 19.02.1971r, 7.06.1971r. i 12.08.1972r. do wykonywania robót strzałowych w charakterze przodowego.

W KWK (...) ubezpieczony pracował w oddziałach wydobywczych przez cały czas zatrudnienia. Od czerwca 1971r. pracował jako strzałowy i równocześnie przodowy. Z tego tytułu miał dodatek do wynagrodzenia. Ubezpieczony wynagradzany był w akordzie. Oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał deputat węglowy. Ożenił się w październiku 1957r. Ponadto otrzymywał takie dodatki jak wynagrodzenie z KG, 13-tkę, barbórkę i 14-tkę. Pracował przez cały okres zatrudnienia na trzy zmiany, dostawał dodatek za pracę w nocy oraz za drugą zmianę. Pracował często w niedziele i otrzymywał z tego tytułu dodatek w wysokości 100% wynagrodzenia zasadniczego. Nadto otrzymywał premie uznaniowe, przyznawane w zależności od ilości wydobycia.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 3.10.2017r. czas nagrania protokołu elektronicznego 00:19:29-00:30:05 – k.26 a.s. i 17.04.2018r. czas nagrania protokołu elektronicznego 00:03:04 – 00:30:09 – k.88v- 89 a.s.).

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1966 – 1969, po odtworzeniu zarobków z lat 1971-1975 oraz w latach 1979 - 1989 przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, dokumentacji płacowej, legitymacji ubezpieczeniowej, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny, oraz za drugą zmianę, za przepracowane niedziele oraz dodatek niebezpieczny, szkodliwy, przodowego i strzałowego.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% - wynosi 257,48%. (dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent Z. G. k. 30 -57, 92 – 125 a.s.).

Organ rentowy w piśmie z 5.10.2018r. (k. 150 a.s.) wskazał, że gdyby w odtworzonym wynagrodzeniu pominąć wszelkie składniki, których wypłata nie została jednoznacznie udokumentowana tj. dodatek niebezpieczny, szkodliwy, zmianowy, za pracę w niedziele, strzałowego, przodowego, to wwpw z najkorzystniejszych lat wyniósłby 249,021 %.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2018r., poz.1270).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1971-1978. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się na opinii biegłego w części w jakiej biegły wyliczył wwpw na 257,48 % (wariant II wyliczeń w opinii uzupełniającej – k.114 – 125 a.s.), uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe.

Zauważyć należy, że zachowała się częściowo dokumentacja płacowa ubezpieczonego, w tym za 1979r., z której wynika, że ubezpieczony pracował w niedziele. W samym tylko 1979r. ubezpieczony przepracował 40 dni w niedziele i święta, co daje średnio ponad 3 niedziele w miesiącu. Podobnie w kolejnych latach. Zatem w pełni uzasadnionym jest założenie, że w spornych latach ubezpieczony pracował co najmniej 2 niedziele w miesiącu. Również zasadnym było przyjęcie, że ubezpieczony pracował wówczas na trzy zmiany, a także że otrzymywał dodatek szkodliwy i niebezpieczny. KWK (...) do dnia dzisiejszego zaliczana jest do kopalń metanowych, niebezpiecznych. Nie ulega też wątpliwości, że ubezpieczony pracował jako górnik strzałowy i przodowy, bo wskazuje na to zebrana w aktach dokumentacja osobowa ubezpieczonego – zaświadczenia złożone do akt sprawy i karty obiegowe w aktach ZUS. Zauważyć też należy, że ustalając najkorzystniejszy wwpw biegły uwzględnił tylko 5 lat, z tych za które odtwarzał wynagrodzenie ubezpieczonego tj. lata 1971 – 1975. Wynagrodzenia za odtworzone lata w znacznym stopniu odbiegają na niekorzyść ubezpieczonego od wynagrodzeń za lata nieodtworzone (udokumentowane), co przemawia za tym, że odtworzony zarobek stanowi minimum wynagrodzenia, które ubezpieczony faktycznie w spornym okresie otrzymał szczególnie, że nie uwzględnia premii, które niewątpliwie były ubezpieczonemu wypłacane. Również hipotetyczne wyliczenia organu rentowego przemawiają za przyjęciem, że faktyczny wwpw z 20 najkorzystniejszych lat przekracza

250%, skoro wskaźnik ten wyliczony został przez organ rentowy na 249,021 % z pominięciem wszystkich dodatków. Tymczasem jak wykazano wyżej ubezpieczony musiał otrzymywać co najmniej dodatki za przepracowane niedziele, niebezpieczny, zmianowe, strzałowego i przodowego oraz niewątpliwie musiał otrzymywać premie.

Prawdą jest co twierdzi organ rentowy w kolejnych pismach procesowych, że ustalenie wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty wymaga podania zarobków w sposób indywidualny, konkretny i precyzyjny, zaś ciężar dowodu spoczywa na osobie ubiegającej się o te świadczenia.

Podkreślić jednak trzeba, iż w sprawie niniejszej ubezpieczony wykazał w świetle zebranych w sprawie dowodów, że wynagrodzenie uzyskane przez niego w spornym okresie pozwala na ustalenie wwpw z 20 najkorzystniejszych lat przekraczającego wartość 250%.

Sąd oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie wskazanych świadków (k.25v.a.s.) i kolejną opinię uzupełniającą biegłego ds. rent i emerytur (k.161v.a.s.) , bowiem okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w punkcie 1 wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od (...) (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W punkcie 2 wyroku orzeczono o kosztach zastępstwa procesowego w oparciu o art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j.Dz.U. 2018r., poz. 265).

SSR del. Renata Stańczak